

ULUSLARARASI
HRANT
DINK
ÖDÜLÜ
ՄԻՋԱԳՂԱՅԻՆ
ՀՈՒՆԴ
ՏԻՍԲ
ՄԻՋԱՆԱԿ
INTERNATIONAL
HRANT
DINK
AWARD

2013

Gelin önce
birbirimizi anlayalım...

Gelin önce
birbirimizin acılarına
saygı gösterelim...

Gelin önce
birbirimizi yaşatalım.

HRANT DINK

Come, let us first
understand each other...

Come, let us first
respect each other's pain...

Come, let us first
let one another live...

HRANT DINK

ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ
INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD

2013

İSTANBUL

ULUSLARARASI HRANT DİNK ÖDÜLÜ, 2009 YILINDAN İTİBAREN HRANT DİNK'İN DOĞUM GÜNÜ OLAN 15 EYLÜL'DE HRANT DİNK VAKFI TARAFINDAN VERİLİYOR.

ÖDÜL, AYRIMCILIKTAN, IRKÇILIKTAN, ŞİDDETEN ARINMIŞ, DAHA ÖZGÜR VE ADİL BİR DÜNYA İÇİN ÇALIŞAN, BU İDEALLER UĞRUNA BİREYSEL RİSK ALAN, EZBER BOZAN, BARIŞIN DİLİNİ KULLANAN, BUNLARI YAPARKEN, İNSANLARA MÜCADELEYE DEVAM ETME YOLUNDA İLHAM VE UMUT VEREN KİŞİ, KURUM VEYA GRUPLARA VERİLİYOR.

HRANT DİNK VAKFI, ÖDÜLLE, BU YÖNDE ÇABA GÖSTERENLERE, SESLERİNİN DUYULDUĞUNU, YAPTIKLARININ GÖRÜLDÜĞÜNÜ VE YALNIZ OLMADIKLARINI HATIRLATMAK, ONLARA MANEN DESTEK OLMAK, TÜM İNSANLARI İDEALLERİ UĞRUNA MÜCADELEYE TEŞVİK ETMEK İSTİYOR.

THE INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD
IS PRESENTED ANNUALLY SINCE 2009 BY THE
HRANT DINK FOUNDATION ON HRANT DINK'S
BIRTHDAY, SEPTEMBER 15TH.

THE AWARD IS PRESENTED TO INDIVIDUALS,
ORGANIZATIONS OR GROUPS THAT WORK FOR
A WORLD FREE OF DISCRIMINATION, RACISM,
AND VIOLENCE, TAKE PERSONAL RISKS FOR
THEIR IDEALS, USE THE LANGUAGE OF PEACE
AND BY DOING SO, INSPIRE AND ENCOURAGE
OTHERS.

WITH THIS AWARD, THE FOUNDATION AIMS
TO REMIND TO ALL THOSE WHO STRUGGLE
FOR THESE IDEALS THAT THEIR VOICES ARE
HEARD, THEIR WORKS ARE VISIBLE AND
THAT THEY ARE NOT ALONE, AND ALSO TO
ENCOURAGE EVERYONE TO FIGHT FOR THEIR
IDEALS.

HRANT DİNK, 15 Eylül 1954'te Malatya'da doğdu. Ailesi 1961'de İstanbul'a göç etti. İki erkek kardeşi ile birlikte Gedikpaşa'daki Ermeni Protestan Kilisesi'nin yetimhanesine yerleştirildi. İlkokulu İncirdibi Ermeni Protestan İlkokulu'nda okudu, yazları ise okulun Tuzla'daki kampında geçirdi. Ortaokulu Kumkapı'daki Bezciyan, liseyi Üsküdar'daki Surp Haç Tıbrevank okulunda yatılı olarak okudu. Yetimhanede birlikte büyüdüğü Ermeni Varto aşiretinden Rakel Yağbasan ile evlendi, üç çocuğu oldu.

İstanbul Üniversitesi'nde zooloji ve felsefe eğitimi aldı. Eşiyle birlikte, kendileri gibi Anadolu'dan gelen kimsesiz ve yoksul çocukların yetiştiği Tuzla Ermeni Çocuk Kampı'nı yönetti. 1936 Beyanamesi gerekçesiyle, 1984'te mahkeme kararıyla kampa devlet tarafından el kondu. Bu dönemde, siyasal görüşleri nedeniyle üç kez gözaltına alındı ve tutuklandı.

90'lı yıllarda, İstanbul'da yayımlanan günlük Ermenice gazete **Marmara**'da yazdı. 1996'da haftalık **Agos** gazetesini kurdu. **Agos**, Cumhuriyet döneminde Türkçe-Ermenice yayımlanan ilk gazete oldu. Gazetenin ana hedefleri, Türkiye Ermeni toplumunun anadilini bilmeyen kesimi ile dayanışmak, Türkiye Ermenilerinin sorunlarını dile getirerek geniş kamuoyunun desteğini almak ve Ermeni kültür ve tarihini Türkiye toplumu ile paylaşmaktı. Sol, muhalif kimliği ile dikkat çeken **Agos**, Türkiye Ermeni toplumunun kapalı yapısını eleştirdi, alternatif toplumsal projeler önerdi.

Hrant Dink, **Yeni Binyıl** ve **Birgün** gazetelerinde köşe yazıları yazdı. Türkiye ile Ermenistan arasında komşuluk ilişkilerinin gelişmesini, sınırın açılmasını, Türkiye'nin demokratikleşme sürecinin desteklenmesini ve 1915'te yaşananların iki halkın onurunu gözeten, empatik bir üslupla konuşulmasını savundu.

2004 yılında yazdığı bir yazı üzerine, sert üsluplu bir Genelkurmay bildirisine konu oldu, hakkında 'Türklüğe hakaret' davaları açıldı, aksi yönde verilen bilirkişi raporuna rağmen altı ay hapis cezası aldı ve basındaki kampanyalarla hedef haline getirildi.

19 Ocak 2007'de gazetesinin önünde ensesinden kurşunlanarak öldürüldü.

Cinayet davası, halen, Türkiye'deki adalet arayışının sembolü olarak sürmektedir.

HRANT DINK was born on September 15th, 1954 in Malatya and his family moved to Istanbul in 1961. He was placed in the orphanage of Gedikpaşa Armenian Protestant Church with his two brothers. He attended İncirdibi Armenian School, Bezciyan and Surp Haç Tibrevank High School in Üsküdar and spent summers in the Tuzla Children's Camp. Later, he married to Rakel Yağbasan from the Armenian Varto Village, south eastern Turkey, with whom he grew up at the orphanage, and they had three children.

He studied zoology and philosophy at Istanbul University. He became the manager of the Tuzla Children's Camp that supported hundreds of children in need or without families from Anatolia as himself. Due to the minority foundation laws based on 1936 Property Declarations, the Camp was seized by the state in 1984. He was taken under custody three times and imprisoned during this period due to his political views.

In the 90s, he wrote articles in the daily Armenian newspaper, **Marmara** published in Istanbul. In 1996, he established **Agos**, the first weekly Turkish-Armenian newspaper in the history of the Turkish Republic. The main goals of **Agos** were, to get in touch with the Armenians in Turkey who don't speak Armenian, to voice the institutionalized problems of Armenians in Turkey and to get support from public, and to share the Armenian culture and history with the rest of the society in Turkey. **Agos** with its left wing and opponent tendency, criticized the closed structure of the Armenian community, and proposed new social projects.

Hrant Dink also wrote columns in Turkish dailies, **Yeni Binyıl** and **Birgün**. He defended the establishment of relations and the opening of the border between Turkey and Armenia, supported the democratization process of Turkey and the facilitation of a mutual, considerate, and empathetic dialogue about 1915 for both nations.

In 2004, based on an article he wrote, he became the subject of a harsh edict by the General Staff, he was sued with the accusations of 'insulting Turkishness', he was convicted to six months of imprisonment regardless of the opposing expert opinion and he became the target of negative mass media propaganda.

Hrant Dink was assassinated on January 19th, 2007 in front of his newspaper building. The ongoing murder trial is considered to be the search for justice in Turkey.

HRANT DİNK VAKFI,

2007 YILINDA YAŞANAN BÜYÜK ACIDAN SONRA,

BENZER ACILARIN YENİDEN YAŞANMAMASI,

HRANT DİNK'İN DAHA ADİL VE ÖZGÜR BİR

DÜNYAYA YÖNELİK HAYALLERİNİ, DİLİNİ VE

YÜREĞİNİ YAŞATMAK AMACIYLA KURULDU.

ETNİK, DİNİ, KÜLTÜREL VE CİNSEL TÜM

FARKLILIKLARIYLA HERKES İÇİN DEMOKRASI

VE İNSAN HAKLARI TALEBİ, VAKFIN TEMEL

İLKESİDİR.

VAKIF, İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN OLABİLDİĞİNE

KULLANILDIĞI, TÜM FARKLILIKLARIN TEŞVİK

EDİLİP YAŞANDIĞI, YAŞATILDIĞI VE ÇOĞALTILDIĞI

BİR DÜZEN ARZULAR. TOPRAĞIN DEĞİL,

ÜZERİNDE YAŞAYANLARIN DEĞERİNİN BİLİNDİĞİ,

GEÇMİŞE VE GÜNÜMÜZE BAKIŞIMIZDA VİCDANIN

AĞIR BASTIĞI BİR TÜRKİYE VE DÜNYA İÇİN

ÇALIŞIR. HRANT DİNK VAKFI OLARAK '**UĞRUNA**

YAŞANASI DAVAMIZ', DİYALOG, BARIŞ VE EMPATİ

KÜLTÜRÜNÜN HÂKİM OLDUĞU BİR GELECEKTİR.

HRANT DINK FOUNDATION

WAS ESTABLISHED IN 2007 AFTER THE PAINFUL EVENT ON JANUARY 19TH, IN ORDER TO AVOID SIMILAR PAINS AND TO CONTINUE HRANT DINK'S LEGACY, HIS LANGUAGE AND HEART AND HIS DREAM OF A WORLD THAT IS MORE FREE AND JUST. DEMOCRACY AND HUMAN RIGHTS FOR EVERYONE REGARDLESS OF THEIR ETHNIC, RELIGIOUS OR CULTURAL ORIGIN OR GENDER IS THE FOUNDATION'S MAIN PRINCIPLE.

THE FOUNDATION AIMS FOR A CONVENTION WHERE FREEDOM OF EXPRESSION IS LIMITLESS AND ALL DIFFERENCES ARE ALLOWED, LIVED, APPRECIATED AND MULTIPLIED. IT WORKS FOR A TURKEY AND A WORLD, WHERE NOT THE LAND ITSELF BUT THE LIFE ON IT IS VALUED, AND CONSCIENCE OUTWEIGHS IN THE WAY WE LOOK AT TODAY AND THE PAST. AS THE HRANT DINK FOUNDATION '**OUR CAUSE WORTH LIVING**' IS SUCH A FUTURE WHERE A CULTURE OF DIALOGUE, PEACE AND EMPATHY PREVAILS.

2013 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ JÜRİSİ
2013 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD JURY

TIMOTHY GARTON ASH

İSMAİL BEŞİKÇİ

RAKEL DİNK

COSTA GAVRAS

NİLÜFER GÖLE

ALEXANDER ISKANDARYAN

ETYEN MAHÇUPYAN

**ULUSLARARASI MEMORIAL TOPLULUĞU
INTERNATIONAL MEMORIAL SOCIETY**

2013 ULUSLARARASI HRANT DİNK ÖDÜLÜ SAHİBİ
2013 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD WINNER

CUMARTESİ ANNELERİ / İNSANLARI
SATURDAY MOTHERS / PEOPLE

ÖMER GÜVEN

HÜSEYİN TAŞKIN

KAYIP

CUMARTESİ ANNELERİ / İNSANLARI, bir grup kadının, gözaltında kaybolanların bulunması ve sorumluların ortaya çıkarılarak yargılanması talebiyle, bir Cumartesi gününe denk gelen 27 Mayıs 1995'te, saat 12.00'de İstanbul'da, Galatasaray Lisesi'nin önünde oturmasıyla doğdu.

20 Mart 1995'te eve dönmesi beklenen Hasan Ocak'tan tam 55 gün hiç haber alınamamıştı. Hasan Ocak'ın işkence edilmiş bedeninin İstanbul'da bir ormanda bulunduğu ve kimsesizler mezarlığına gömüldüğü ortaya çıktı. Hasan Ocak ilk 'kayıp' değildi ama bu kez ortada çok sayıda tanık ve kanıt vardı. Kamuoyunun dikkatini konuya çekmek için bir araya gelen, her birinin bir yakını gözaltında kaybedilmiş 30 kadar insan, Galatasaray Meydanı'nda oturmaya karar verdi.

Onlar, sadece yakınlarının kemiklerini değil, aynı zamanda sorumluların hesap vermesini, yargı önüne çıkarılmasını, böylece bir daha benzer acıların yaşanmayacağı yeni bir Türkiye'nin yolunun açılmasını talep ediyorlardı. Bunun için, sessiz bir çılgınlıkla, yağmur, kar, rüzgâr veya güneş altında, her cumartesi günü, ellerinde kartona yapıştırılmış 'kayıp' resimleri ile yarım saat oturdular, basın açıklamaları yapıp sessizce dağıldılar. Bu sessiz mücadele, Diyarbakır, Batman, Urfa ve Cizre'deki kayıp yakınlarının katılımıyla büyüdü. Eylem ilk ayını doldurmadan, polis saldırısına uğradı. Baskı ve tehditler her hafta yinelenirdi. Onlarla birlikte hareket eden insan hakları savunucuları baskılara maruz kaldı. Onlar, her şeye rağmen, çok sayıda insanın dikkatini bu kanayan yaraya çekmeyi başardı.

Onların kırılmayan direnci, hem iç hem de dış kamuoyunun, kayıpların hesabını sormasını sağladı. Uluslararası insan hakları kuruluşlarının raporlarında özel bir yer bulan 'Türkiye'de gözaltında kaybolanlar' başlığı, iktidarların uluslararası görüşmelerinde de bir gündem maddesi haline geldi. Onlar, bütün bu yıllar boyunca, gözaltında kaybolan insanları, istatistiklerde birer rakam olmaktan çıkardı; onları etiyile, kemiğiyle insanların zihninde canlandırdı.

1999'daki ağır devlet baskısı ve polis saldırıları nedeniyle sona erdirdikleri Cumartesi eylemlerine, 10 yıl sonra, 2009'da yeniden başladılar. 31 Ocak 2009'dan beri, 1915'te kaybedilen Ermeni aydınları da kayıplarının arasına katarak, sessiz oturuşlarına devam ediyorlar.

Yıllardır durmaksızın, gözaltında kaybedilen yakınlarını arayan, onların hiç değilse bir mezara sahip olmasını isteyen bu insanlar, Türkiye'nin insan hakları tarihinde önemli bir dönüm noktası teşkil ediyor. Yaşadıkları acıları başkaları yaşamamasın, sorumlular yargı önüne çıksın diye azimle mücadele ediyorlar. Şiddete maruz kaldıklarında bile sessizliğin çılgınlığıyla hakikatin savunucusu oldular ve olmaya devam ediyorlar.

SATURDAY MOTHERS / PEOPLE was formed when a group of women came together to demand that people who had been forcibly disappeared in custody be found and brought to justice, and carried out a sit-in on 27 May 1995 at noon in front of the Galatasaray High-School in Istanbul.

On March 20, 1995, Hasan Ocak was expected to return home; but for 55 days, there was no news of his whereabouts. Then it was revealed that Ocak's body, carrying evidence of torture, had been discovered in a forest in Istanbul, and buried in a cemetery for the homeless. Ocak was not the first 'disappearance' case, but this time there were numerous witnesses and evidences. About 30 people, whose relatives had been forcibly disappeared under the custody, came together in order to draw public attention and decided to sit in Galatasaray Square.

They were not only asking for the bones of their relatives, but also for those responsible of these cases of enforced disappearance to be brought to account and justice, so that the path towards a new Turkey would open. For this purpose, every Saturday, they sat for half an hour at the same location under the rain, snow, wind or sun. They carried their 'disappeared' relatives' photos glued to cardboards, and they silently dispersed after reading out press releases. This silent struggle grew with the participation of the relatives of the forcibly disappeared in Diyarbakır, Batman, Urfa and Cizre. Before the end of its first month, the action was attacked by the police. The pressure and threats were repeated every week. Human rights defenders who joined them in solidarity were subjected to various methods of oppression.

Their unbreakable resistance led to both internal and external pressure on the authorities in Turkey, asking for an official account regarding the forcibly disappeared. Reports of international human rights organizations included a special section for 'disappearances under custody in Turkey', and the issue featured on the agenda at meetings of governments at international level. During all these years since the beginning of their action, they prevented the forcibly disappeared from becoming a mere statistic; and made people recognize that the disappeared were people made of flesh and bone. Following heavy state oppression and police attacks on the action in 1999, the gatherings were stopped. In 2009, they resumed the gatherings. Since January 31, 2009, they continue to sit silently, also holding up photographs of Armenian intellectuals 'disappeared' in 1915.

These people, who have been constantly searching for their relatives who were forcibly disappeared under custody, who want them to at least have a grave, constitute an important turning point in Turkey's human rights history. They have shown an unprecedented resistance so that others won't have to suffer similar pain. Even when they were subjected to violence, letting out their silent scream, they became and still continue to be defenders of truth.

2013 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ SAHİBİ
2013 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD WINNER

NATAŠA KANDIĆ

NATAŠA KANDIĆ, 1946'da Yugoslavya'da, Sırbistan'daki Kragujevac şehrinde doğdu. 1972'de Belgrad Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun oldu. Sosyal hizmet uzmanı iken, avukatlık mesleğine geçti.

1990'larda, Yugoslavya'da çatışmaların başladığı andan itibaren, 1991-99 arasında işlenen savaş suçlarını belgeledi. Bosna Savaşı sırasında, Sırpların, işgal ettikleri köylerde, Sırp olmayan sivillere yaptıklarını belgelemek için cephenin öbür tarafına geçti. Çabaları, eski Yugoslavya'da Sırp güçlerinin işlediği savaş suçlarını kabul etmeyen pek çok Sırp'ın yanı sıra, demokrasi yanlısı kesimlerle de arasının açılmasına neden oldu. Kosova Savaşı boyunca, dış dünyayı polis ve paramiliter gruplar tarafından işlenen insan hakları ihlalleri hakkında bilgilendirmek için Sırbistan'ı karış karış dolaştı.

1992'de, eski Yugoslavya topraklarında silahlı çatışmalar sırasında işlenen kitlesel insan hakları ihlallerini belgelemek amacıyla Belgrad'da İnsani Hukuk Merkezi'ni kurdu. Merkez, bu konuda bilgi ve tanıklıklar toplamaya, çatışma sonrası dönemde insan hakları ihlali kurbanlarına destek ve hukuki yardım sağlamaya devam ediyor.

1998'de, Sırp güçlerinin baskılarının arttığı sırada, merkezin Priştine ofisi, Kosova'daki insan hakları ihlalleri hakkında Sırp yetkililer tarafından verilen bilgilerin tamamen zıddı bilgiler içeren bir rapor yayımladı.

Topladığı delillerden, Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin iddianamelerinin hazırlanmasında yararlandı. En iyi bilinen delillerden biri olan ve Trnovo yakınlarında, Sırp paramiliterlerin altı Bosnalı Müslüman mahkûmu katlettiğini gösteren video kaydı, 7500 Bosnalı Müslüman erkek ve çocuğun öldürüldüğü Srebrenitsa Katliamı'nın kanıtı olarak kullanıldı.

Merkezin Ocak 2012'de yayımladığı raporda, 1999'da Kosova'da işlenen savaş suçları nedeniyle suçlanan, dönemin Yugoslavya Ordusu'nun komutanlarından ve geçen süre içerisinde rütbe alarak Genelkurmay Başkanlığı'na yükselen Ljubiša Diković, Mart 2012'de Kandić'e dava açtı. Ljubiša Diković Dosyası, savaş suçları hakkındaki tartışmaları Sırbistan'da yeniden başlattı. Diković'in yanında duranlar, Kosova'da işlenen tüm suçlardan, polisin ve ordunun sorumlu olduğunu kabul ediyordu. İlk defa, kimse suçları inkâr etmiyor, çatışmadaki tarafların suçlarını eşit göstermeye çalışmıyordu.

Savaş sırasında yaşanan vahşeti ve gerçekleri ortaya çıkarmak için yürüttüğü çalışmalarla, ülkesi Sırbistan'da, hem yönetici sınıfın hem de milliyetçi grupların tepkisini çekerken, uluslararası camianın takdirini kazandı. En zor şartlarda dahi gerçekleri araştırmaktan vazgeçmedi. Savaşın yaralarının sarılması için mücadele etmeye devam ediyor.

NATAŠA KANDIĆ, was born in 1946, in Yugoslavia, Kragujevac, a city of Serbia. She graduated from the Department of Sociology at Belgrade University in 1972. While working as a social services specialist, she chose to work as a lawyer.

Since the start of the Yugoslav wars in the early 1990s, she has documented war crimes committed between 1991 and 1999. During the war in Bosnia, she crossed the front lines to document the acts of Serbian forces against non-Serbian civilians in towns they occupied. Her efforts have alienated many in Serbia who remain reluctant to acknowledge the crimes Serbian forces committed during the wars of the former Yugoslavia, and even pro-democracy forces. Throughout the war in Kosovo, she travelled back and forth across Serbia, providing information to the outside world about human rights violations committed by police and paramilitary groups.

In 1992, she founded the Humanitarian Law Center (HLC) in Belgrade to document human rights violations in armed conflicts across the former Yugoslavia. The center continues to search for witnesses and information, and to offer legal assistance and support to victims of human rights violations.

In 1998, under increased Serbian oppression, the HLC office in Pristina published a report on human rights violations in Kosovo that was in direct contrast to information disseminated by the Serbian authorities.

The evidence she gathered was later used in the preparation of indictments by the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia. Most notably, she provided a video of the execution of six Bosnian Muslim prisoners near Trnovo, which was used as proof of the Srebrenica Massacre, during which more than 7,500 Bosnian Muslim men and boys were killed.

When the HLC, in a report published in 2012, accused Diković of a number of war crimes committed in Kosovo, during the time when he served as the commander of the Motorized Brigade of the Yugoslav Army, Ljubiša Diković, who since had risen through the ranks to become Chief-of-the-General-Staff, filed a lawsuit against her. The Ljubiša Diković File has reopened the issue of war crimes in Serbia. All those who rose in defense of Diković acknowledged that horrible crimes had been committed in Kosovo by the police and the army. This was the first time that no one denied the crimes, or equated the responsibility of all sides in the conflict.

Her fact-finding missions into wartime atrocities has garnered both hatred from amongst the Serbian ruling elite and nationalist groups, and praise from the international community. She has never given up seeking out the truth, even when undesirable to most. She continues to struggle to bind up the wounds of war.

2013 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ KOMİTESİ
2013 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD COMMITTEE

Ali Bayramođlu
ÖDÜL KOMİTESİ BAŞKANI
CHAIRMAN - AWARD COMMITTEE

Özlem Dalkıran

Delal Dink

Ayşe Kadiođlu

Çiđdem Mater

Zeynep Taşkın

Nora Mildanođlu
KOORDİNATÖR
COORDINATOR

www.hrantdinkodulu.org
www.hrantdinkaward.org

**TEŞEKKÜR EDERİZ
WITH SPECIAL THANKS TO**

**T.C. Kültür ve Turizm
Bakanlığı**

**İstanbul Lütfi Kırdar
Uluslararası Kongre ve
Sergi Sarayı**

**KONSEPT / TASARIM
CONCEPT / DESIGN**

Bülent Erkmen, BEK

**ÖDÜL HEYKELCİĞİ TASARIMI
AWARD STATUE DESIGN**

**Erdağ Aksel
Tan Mavitan**

**ÖDÜL MÜZİĞİ
AWARD MUSIC**

Arto Tunçboyacıyan

**MÜLTİVİZYON
MULTIVISION**

Filmside Production

Burak Şenbak

Tamer Başaran

**SİMÜLTANE TERCÜME
SIMULTANEOUS INTERPRETATION**

Lexicon Conference

Interpreters

Ceylan Gürman Şahinkaya

Deniz Cebe

WEB / MULTIMEDIA

Sinaps İletişim

**GÖRÜNTÜ KAYIT / CANLI YAYIN
DIGITAL RECORDING / ONLINE
BROADCASTING**

Yaratıcı Filmler

DIŞ MEKÂN / İÇ MEKÂN

DİJİTAL BASKI

OUTDOOR / INDOOR

DIGITAL PRINT

Coşar Kulaksız, DİFO Lab

BASKI

PRINTING

MAS Matbaa

**HALKLA İLİŞKİLER
PUBLIC RELATIONS**

A&B İletişim A.Ş.

PRODÜKSİYON

PRODUCTION

Mahir Yıldız

Umut Kurç

Nihan Arısoy

Murat Ersan

Tamar Nalci

İzlem Oktay

Deniz Sağdıç

Turan Tayar

**SAHNE PERFORMANSI
STAGE PERFORMANCE**

Hayko Cepkin

Boğaziçi Caz Korosu

SUNUCU

HOST

Olgun Şimşek

SESLENDİRME

VOICE-OVER

Mahir Günşiray

YAZILI TERCÜME

TRANSLATION

Nazım Hikmet Richard Dikbaş

Manoug Pamokdjian

İstanbul Politikalar Merkezi

Heinrich Böll Stiftung Derneği

VE TÜM

GÖNÜLLÜLERİMİZE...

AND ALL OUR

VOLUNTEERS...

ULUSLARARASI
HRANT
DİNK
ÖDÜLÜ
ՄԻՋԱԳՈՎԱՅԻՆ
ՀՈՒՆԴ
ՏԻՄԲ
ՄԻՋԱՆԱԿ
INTERNATIONAL
HRANT
DINK
AWARD

2013